

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2489

гр. София, 06.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **1802** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на БУТИЛИРАЩА КОМПАНИЯ „Х.“, срещу разпореждания на министър на здравеопазването, обективирани в писмо изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г. В ЧАСТТА в която е 1. отразено повишено съдържание на „флуорид“ /4,69 mg/l//минералната вода, добивана от водовземно съоръжение, каптиран естествен извор „Ч. чешма“, находище на минерална вода „Х.“, [община], обл. П., поради което водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели; 2. „в случай, че минералната вода от водовземно съоръжение – каптиран естествен извор „Ч. чешма“ находище на минерална вода „Х.“, [населено място], обл. П. е достъпна за обществено ползване и водоналиване на съществуващите пунктове /чешми/, с цел недопускане на здравен риск на населението, да се постави и поддържа трайно предупреждение чрез табела /или по друг подходящ начин/ със следното съдържание „Минералната вода съдържа флуорид нд 1,5 mg/l. Не е подходяща за ежедневна употреба за питейни цели и 3. Лабораторните анализи по микробиологични показатели, следва да бъдат провеждани през интервал от два месеца, по физико – химични показатели минимум 4 пъти в годината през различни сезони, а по радиологични показатели – веднъж годишно.

Жалбоподателят претендира да се постанови решение, с което да се отменят оспорваните разпореждания на министър на здравеопазването като незаконосъобразни. Твърди, че в посочените разпореждания е посочено, че са съобразени и обусловени от Балнеологична оценка № 187/02.02.2021 и Сертификат № 28/02.02.2021, издаден от министъра на здравеопазването с продължен срок на валидност за срок от пет години от издаването му и е за притежавани характеристики на добиваната минерална вода от каптиран естествен извор „Ч. чешма“ находище на минерална вода „Х.“, [населено място], обл. П.. Прави се възражение за достоверност на балнеологичната оценка, издадена от министър на здравеопазването на основание

чл. 75, ал. 3 от ЗХр. Оспорва се балнеологичната оценка, поради допуснати СПН от страна на административния орган. Оспорва се и цитиран в писмото, предмет на жалбата Сертификат № 2/02.02.2021, издаден от министър на здравеопазването, при допуснати СПН, тъй като не е издаден по предвидения ред – не са провеждани клинични тествания, няма становище от лечебно заведение. Според жалбоподател в сертификата, министър на здравеопазването е излязъл от законово определената му компетентност по чл. 67, ал. 1 от ЗХр. Преценката дали водата е подходяща за ежедневна или не употреба не е в компетентността на министъра. Сочил се несъобразяване с чл. 5, ал. 1 от НАРЕДБА за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. Като е отразил в сертификата обстоятелства, които не са нормативно определени като съдържание министър на здравеопазването е излязъл от законоустановените изисквания за съдържание на сертификат. Сертификатът бил издаден от некомпетентен административен орган. Сочил се разпоредба на чл. 5, ал. 6 от НАРЕДБА за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели, каквато разпоредба съдът не намира. Оспорва се и експертна балнеологична оценка, която била изготвена незаконосъобразно, поставена в сертификата еднолично от министъра на здравеопазването, като административен орган без материална компетентност за това и в нарушение на чл. 5, ал. 6 от Наредбата, във вр. чл. 67, ал. 1 от ЗХр. Оспорващ твърди, че административният орган без законово основание определя в писмото, че поради установената стойност на флуорид 4,69 мг/л водата се определяла, като неподходяща за ежедневна употреба. Това становище на министъра на здравеопазването не се подкрепя от законова разпоредба, тъй като според жалбата единство приложима била разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от Наредбата. За жалбоподателя не съществува нормативно установено задължение за ползвателя на водовземното съоръжение и да поставя предупредителни знаци със съдържание, което не е установено по надлежен ред. Незаконосъобразни били и разпорежданията за провеждане на лабораторни анализи по т. 3 от диспозитива на жалбата. Искането е за отмяна на разпорежданията в тези части на оспорваното писмо.

С оглед изясняване предмета на оспорване, наличието на правен интерес и кой конкретно акт се оспорва с молба, жалбоподател в подробна молба описва стопанските си интереси като концесионер на каптиран естествен извор „Ч. чешма“ находище на минерална вода „Х.“, [населено място], обл. П. по договор с МОСВ. Сочил се съдебна практика на АССГ и ВАС по дела, засягащи оспорване на сертификати и балнеологична оценка на минерална вода Х., добивана от друг извор. Поддържа искането за отмяна на писмо изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г. на министър на здравеопазването в оспорваните части.

Жалбата е недопустима.

Писмото е с изцяло уведомителен характер, не е създава задължения за оспорващия, а дава указания, във връзка с издадени в административното производство актове – сертификат № 28/02.02.2021 г. от министър на здравеопазването, както и предходна балнеологична оценка. Съдът не оспорва, че жалбоподател е известен за характера на оспорвани вече такива актове, което налага да се знае, че допустимостта на жалбата е обусловена от актове, с които приключва административно производство.

Единствено и меродавно за допустимостта на жалбата, като се има предвид, че в нея се споменава и за оспорване на сертификат, балнеологична оценка и ред

некомпетентни действия на административния орган – в случая, министър на здравеопазването е, писмото административен акт по см. чл. 21, ал. 1 от АПК ли е? Съдът приема⁷ производството се развива във връзка с продължаване действието на издаден в полза на жалбоподателя концесионер сертификат за каптирания извор. В процедурата по издаване на сертификата – приключила с позитивен акт за концесионера е изготвяна и приета балнеологична оценка. В сертификата, наред с продължаване на срока се дават указания, които се цитират от оспорващ, но съобразени с изискванията на чл. 22, ал. 5 от Наредбата.

Производството, започнало по искане на жалбоподателя е приключило с издаване на Балнеологична оценка Сертификат № 28/02.02.2021. Не се твърди, балнеологичната оценка да е обжалвана на самостоятелно основание, като акт допустим за оспорване, както твърди ВАС, сочено от жалбоподател определение № 12397, а.д. 8271/2020, VI о. Не се твърди на самостоятелно основание да се оспорва и издадения сертификат. Отразеното в писмото на министъра на здравеопазването в оспорваните части е идентично с балнеологичната оценка и сертификата, а както се установи това са актове, подлежащи на оспорване.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА за разглеждане в настоящото производство, на основание чл.159, т.4 АПК - поради липса на правен интерес от оспорването за жалбоподателя.

Според изричната норма на чл.147 АПК право на жалба срещу административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения.

В случая жалбоподателят обосновава правния си интерес от оспорването на писмото, единствено в качеството на концесионер, със засегнати икономически интереси. Доколкото указанията в писмото са във връзка с изпълнена процедура по ЗЗдр. с него се създават задължения единствено за директора на местното РЗИ. Следва да се спомене, че препоръките във връзка с издадения сертификат, повтарят това, което е обективизирано в последния. Тези доводи не се споделят от настоящия решаващ състав.

В случая, по искане на жалбоподателя е било осъществено производството, регламентирано в Закона за храните и Наредба за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели и съответно е издаден Сертификат № 28/02.02.2021, с продължителност 5 години от дата г., който е актът удостоверяващ съответствието на минералната вода с максимално допустимите стойности за съдържание на елементи и съединения и респективно с изискванията на Наредбата и въз основа на който концесионерът е в състояние да упражнява правата си придобити от концесионния договор. Нормативно препоръките на министър на здравеопазването, не са уредени. Следва да се спомене, че писмото е с трима адресата – оспорващ, директор на РЗИ, на когото са възложени задължения по контрол и МОСВ. С писмото персонално на концесионера не се възлага нищо, освен това, което е задължен да спазва по етикирането на бутилираната вода, в съответствие с чл. 22, ал. 5 от Наредбата и посочено в сертификата.

Оспореното в настоящото производство писмо МВ-00-9/02.02.2021 на министър на здравеопазването, не попада в нито една от цитираните лимитативно изброени категории актове на държавните органи. Същото не притежава белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, съобразно която дефиниция административен акт е волеизявлението на административен орган или на друг овластен за това орган или организация, направени в качеството на носители на

държавна власт. Властническият характер на волеизявлението произтича от това, че то едностранно поражда права и задължения за трети лица, независимо от тяхната воля, както и подлежи на непосредствена принудителна изпълняемост със средствата на държавната принуда. Обжалваното Уведомително писмо не съдържа властническо волеизявление, скрепено с възможността за държавна принуда, което едностранно да поражда, или да е в състояние да породи промени в правната сфера на жалбоподателя. Липсва и разпоредителна част, която директно да задължава адресата му да се съобрази с дадени му предписания за поведение, т. е. в случая не става въпрос нито за издаден неблагоприятен за адресата индивидуален административен акт, нито за отказ от издаването на такъв.

Видно от съдържанието му, оспореното писмо е за мерки които се предприемат по чл. 75 и сл. ЗЗДр, с оглед осъществяване контрол върху минералната вода с периодично изготвяни оценки воден контрол.

Съгласно чл. 21, ал. 5 от АПК, не са индивидуални административни актове волеизявленията, действията и бездействията, когато са част от производствата по издаване или изпълнение на индивидуални или общи административни актове, поради което и уведомителното писмо не подлежи на обжалване пред съд. Заявителят ще разполага с възможност да оспорва пред съд констатациите на извършената проверка едва в производството по обжалване на издаден неблагоприятен индивидуален административен акт, с който приключва административното производство по заявлението му, а такъв няма.

Изложеното налага извода, че в случая липсва годин за обжалване пред съд индивидуален административен акт и се касае за ненадлежно упражняване на правото на съдебно оспорване, което изключва произнасяне по същество.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че процесното писмо, издадено от министъра на здравеопазването, не засяга непосредствено права и законни интереси на жалбоподателя.

Недопустимо е и оспорването в частта, с която се дават указания, а не се разпорежда за изготвянето на съвместна програма с местната РЗИ по провеждане на контрол върху съдържанието на минералната вода. Тези указания са при споделена отговорност, доколкото РЗИ е нормативно задължена за провеждане на лабораторни анализи и изпитвания, чл. 10 ЗЗДр. Дадените указания за разработване на съвместна програма за мониторинг и разпределена отговорност с РЗИ нямат белезите на акт по чл. 21, ал. 1 от АПК за непосредствено засягане на правната сфера на адресата, като съществена характеристика на индивидуалния административен акт и с оглед последиците от неизпълнението.

При тези съображения, съдът не намира основание за произнасяне по жалбата по същество при липсата на годин за оспорване акт, с който се засягат права и законни интереси на оспорвания. Предмет на субективна преценка е дали жалбоподател е могъл, успешно с оглед цитирана от него съдебна практика да оспори на самостоятелно основание сертификата от 02.02.2021 г., с който се продължава срока на действието му и/или балнеологичната оценка от 02.02.2021 г.

Като общ извод, съдът приема, че в оспорваното писмо в сочените части не се дават разпореждания, както твърди жалбоподателя, а указания, които са по изпълнение на законови задължения. С тези указания не се утежнява правната сфера на жалбоподателя концесионер.

Предвид изводите на съда, жалбата се оставя без разглеждане, а производството по

делото се прекратява.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ЖАЛБА на [фирма] ЕИК[ЕИК] против разпореждания на министър на здравеопазването, обективирани в писмо изх. № МВ-00-9/02.02.2021 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1802/2021 г. по описа на АССГ.

Определението може да се обжалва пред ВАС с частна жалба в седемдневен срок от съобщението.

Съдия